

какво да ти кажа, рѣкалъ Илия . Азъ мисла, че е твърде тѣшко да са бореме съ такива хора, които иматъ на сѣкаде приятели.“ —»Ако не можеме да ги избиеме, то да глѣдаме баремъ да имъ земеме парите и да ги испроводиме въ Влашко, рѣкалъ Иорданчо . — Хитростъта надвива и най-силната войска; а дяволщината строшава и най-ягките крѣпости.“ Тоя бжлгарски предателъ не са засрамилъ и не побоялъ са отъ бога даже да са похвати предъ х. Петка, че е нагласилъ вече работата и че прасето ще бжде отъ мжщенио! Тая фамилия е позната още отъ капетанъ-георгиевото време, защото тя извърши предателството въ капиновскиятъ манастиръ (въ 1835 година). Да говоря повече за тая фамилия, — не желая; ща да кажа само, че както Иорданчо Спрачето, така и х. Петко сж проклѣти и отъ мене, и отъ народътъ ми. Нека тѣхното черно име са помѣнува во вѣки вѣковъ! Когато узнахъ за гореказанните работи, то сжбрахъ момчетата, запалихме колибата и ужтихме са да тжрсиме друго убѣжище. Ние са бѣхме научиле вече да тжрпи-ме различни неволи и да живѣеме подъ откритото небе; но зимата бѣше ягка, снѣгътъ бѣше дебѣлъ, а вѣтровете преминуваха до костите ни. Подобно време е страшно даже и за планинските животни. Дѣ да са дѣнеме? Намислихме да преминеме презъ Циминскиятъ-ржтъ по Хайнъ-боазъ и да идеме въ с. Хайните. Тржгнахме. Вѣтарътъ ревѣше, като бѣсенъ; снѣгътъ са бѣлѣеше; рѣките и деретата шумтѣха жалостно; вжлците виѣха по планината; а нѣкои зимни пилета чуруликаха, — повече нищо са не чуеше и не видѣше.